غایت خلقت؛ عبودیت

«و ما خَلَقتُ الجنّ و الإنسَ الّا لیَعبُدُونِ»

باید همۀ ما متوجه و ملتفت باشیم که هدف از خلقت، عبودیت است برای همۀ بشر. باید بدانی که این یک کلمه «إلّا لیَعْبُدُونِ»[1]، معنایش این است که هرچه هست و نیست، در همین عبودیت خداست. هرچه هست و نیست، در تحصیل رضای خداست؛ در اعتقادات و در عملیات. باید بدانیم که حقّ‌ِمیل به یمین و یسار [تمایل به راست و چپ] نداریم [بلکه] باید در صراط مستقیم [حرکت کنیم.] «أَنِ‌اعْبُدُونی هذا صِراطٌ مُستَقیمٌ».[2]

باید بدانیم که تمام نتیجه و تمام سعادت در این است که ما موفق باشیم که عزم ثابت مستمر بر ترک معصیت، در اعتقادیات و در عملیات داشته باشیم. باید همین را هم از خدا و از مقربین خدا و از انبیا و اوصیا و وصیّ‌وقت [امام زمان علیه‌السلام] بخواهیم [که] از خدا بخواهند که ما موفق باشیم به اینکه در هر آن، هرجا باشیم، فقط و فقط رضای خدا را در نظر داشته باشیم. بخواهد، بروی؛ بخواهد، بایستی. بخواهد، حرکت کنی؛ بخواهد، ساکن باشی. نباید آنی غفلت از همین یک کلمه داشته باشیم. تمام تشریفات [از] اول دین تا آخر دین، برای همین بندگی خداست.

کار بندگی به جایی می‌رسد که [در روایت] می‌فرمایند «لا فَرْقَ بَیْنَکَ وَ بَیْنَهُمْ إلّا أَنَّهُمْ عِبادُکَ».

[3] هرکدام شبیه‌تر هستیم به انبیا و اوصیا و وصیّ وقت صلوات‌الله‌علیهم، به هدف نزدیک‌تریم. هرکدام از این وصیت و از این متروک که ثقلین [قرآن و عترت] باشد، دور هستیم، از خدا دور هستیم.[4]

بسم‌الله‌الرحمن‌الرحیم

الحمد لله رب العالمین، والصلاة علی سید الأنبیاء والمرسلین، وعلی آله سادة الأوصیاء الطاهرین وعلی جمیع العترة المعصومین، واللعن الدائم علی أعدائهم أجمعین.

جماعتی از این جانب، طلب موعظه و نصیحت می‌کنند؛ اگر مقصودشان این است که بگویم و بشنوند و بار دیگر در وقت دیگر، بگویم و بشنوند، حقیر عاجزم و بر اهل اطلاع پوشیده نیست، و اگر بگویند کلماتی می‌خواهیم که اُمّ‌الکلمات باشد و کافی برای سعادت مطلقه داریم باشد، خدای تعالی قادر است که از بیان حقیر، آن را کشف فرماید و به شما برساند.

پس عرض می‌کنم که غرض از خلق، عبودیت است «وَ ما خَلَقْتُ الْجنّ وَ الْإِنْسَ إِلّا لیَعْبُدُونِ»، و حقیقت عبودیت ترک معصیت است در اعتقاد که عمل ِقلب است و در عمل ِجوارح. و ترک معصیت، حاصل نمی‌شود به‌طوری‌که ملکه شخص بشود، مگر با دوام مراقبه و یاد خدا در هر حال و زمان و مکان و در میان مردم و در خلوت «و لا أقول سبحان الله و الحمد لله ، لکنه ذکر الله عند حلاله و حرامه».

کتاب بهسوی محبوب، ص۲۳-۲۴.

استاد فاطمی نیا می‌گوید :

از حضرت آیت الله العظمی بهجت شنیدم که فرمودند: در محضر استادمان آیت الله قاضی بودیم . ایشان فرزندان زیادی داشتند ؛ چون چند عیال داشتند ؛ بچه ها می‌آمدند، می گفتند : پول بده‌ی ! ایشان می فرمودند: نیست! در آخر که بچه ها رفتند، آقای قاضی فرمودند: من اگر بخواهم، طلا هم حاضر می شود! استاد من هم می توانست این کار را بکند، ولی ما نمی کنیم! هدف از خلقت ما این است که بندگی خدا شویم، مقام بندگی خدا، بسیار مقام بالایی است. ما خلق نشده ایم که حتما دارای کشف و کرامات باشیم، بلکه غرض اصلی، عبودیّت و بندگی است. چه مقامی بالاتر از این که خداوند رب العالمین از انسان راضی باشد؟!

برگی از دفتر آفتاب، ص۲۳۰-۲۳۱ و نکته‌ها از گفته ها، ج۱، ص ۱۴۹

---

[1] ذاریات: ۵۶.

[2] یس: ۶۱

[3] مصباح‌المتهجد، ج۲، ص۸۰۳؛ مصباح کفعمی، ص۵۲۹؛ بحارالانوار، ج۹۵، ص۳۹۳

[4] فیلم بیانات مرحوم آیت الله بهجت را در اینجا مشاهده بفرمایید.

بازبینی #3
ایجاد شده 28 اوت 2025 11:16:21 توسط ... .
به روزرسانی شده 28 اوت 2025 12:55:47 توسط ... .